

CERKVENI GLASBENIK.

Organ Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z muzikalno prilogo vred 2 gold.,
za ude Cecilijinega društva in za cerkve ljubljanske škofije 1 gold. 50 kr.

Vredništvo in opravništvo sta na mestnem trgu št. 10.

Prijateljska pisma.

IV.

Očitaš mi, dragi moj, da so pričajoča pisma brez pravilne razdelitve, ker govorim enkrat o ti, potem zopet o drugi reči; enkrat o petih mašah, potem o skladbah, enkrat o polemiki, potem o miru, na zadnje pa tožbe o naši revščini, nezmožnosti itd. Ne oporekam Ti, da imaš to berilo za cerkveno-glasbeni „quodlibet“, ker že v začetku nisem imel namena podajati Ti pravilno vredenih preiskav, ampak pišem le bolj tako, kakor mi narekuje potreba. Upam vendar, da najdeš v vsem tem gotovo kako dobro zrno, ki je vredno, da se pobere in pogleda.

Glej ravno v zadnjem času mi je prav prijetno dělo, ko berem v enem listu „Zgodnje Danice“ *) o mariborski diecezanski sinodi, ki se je vršila leta 1883. in ki med drugimi važnimi rečmi tudi cerkvenega petja ni pozabila. Naša reč vendar še ni tako pri kraji, si mislim beroč dotično 9. poglavje „de cantu ecclesiastico et musica“. Tukaj se glasi od besede do besede: „Gens nostra slovenica nunquam non præclaro excellebat fervore et ingenio in cantationibus sacris, donec nostris temporibus infaustæ circumstantie tam inique influebant in cantum et musicam, ut non sine causa nunc de defectu et lapsu cantus ecclesiastici et musicæ sacræ conqueramur. Sodalitates quidem s. Cœciliæ, canticale a Sodalitate s. Hermagoræ editum et laudabilis cura nonnullorum sacerdotum huic defectui medelam adferre cupiunt; ast ut eorum labor exoptatum habeat effectum, omnes animarum pastores in Domino exhortamur, ut omnimodam curam gerant et omnem operam impendant, ut ludimagistri juventudem exerceant in canticis ecclesiasticis . . . , ut Sodalitatis s. Cœciliæ studia reformandi cantum et musicam sacram adjuventur et ut quoad cantum et musicam obseruentur præscriptiones ecclesiastice in epistola encyclica Benedicti XIV. 19. Febr. 1749. contentæ. Abusus in nostra Dioecesi passim occurentes — ut nempe intra missam cantatam, quæ ad s. Liturgiam et missam ejusdem diei non pertinent cantentur — tollantur.“ (Naš slovenski narod se je vedno odlikoval po veliki vnemi in zmožnosti v oziru svetega petja, toda v zadnjih časih so neprijetne okoliščine tolikanj pačile cerkveno glasbo, da zdaj po pravici tožimo o njenem propadu. Društvo sv. Cecilije,

*) List 13. 1884.

pesmarica izdana od družbe sv. Mohora in hvalevredna skrb nekaterih duhovnikov — vse to je že pripomoglo k zboljšanju cerkvenega petja. Da bode imel pa ta trud zaželeni uspeh, opominjam v Gospodu vse dušne pastirje, naj si na vse strani prizadevajo, da bi pevovodje podučevali mladino v cerkvenem petju. Podpirajo naj društvo sv. Cecilije, ki ima namen preustrojiti cerkveno glasbo in spolnujejo naj se sploh v tem obziru cerkvena določila, ki se nahajajo v okrožnici Benedikta XIV. 19. februarja 1749. Razvada, ki se nahaja v škofiji — da se namreč pri petih mašah to poje, kar ne spada k svetim obredom in se ne vjema z mašo ravno tistega dné — naj se odpravi!)

Kaj sledí iz navedenega citata? Naslednje:

1. Sinoda pripozna, da je cerkvena glasba propadla in da se ji mora pomagati k zboljšanju.
2. Sinoda odobruje namene cecilijinega društva, pohvalno omenja „napaden“ pesmarico in daje zaslужeno hvalo tistim duhovnikom, kateri delujejo v tem smislu. Naj jim bo toraj tukaj nekoliko zadostila za nasprotovanja, katera so zarad tega prestali in ki jih še zanaprej čakajo.
3. Nasvetuje najboljši in najhitreji pripomoček do zboljšanja, ko „v Gospodu opominja“ vse častite cerkvene predstojnike, naj gledajo na to, da njihovi organisti ne zanemarjajo svojih dolžnosti in pridno podučujejo mladino v sv. petji.
4. Prepoveduje naravnost pri petih mašah take pesni, katere se ne vjemajo z liturgičnimi obredi ali z drugo besedo: tirja indirektno izključljivo latinsko petje pri petih mašah.

Res je, da imajo diecezanske sinode najpopred veljavo za dotično škofijo, toda vprašam Te: kaj so ta določila druga, kakor ponovljenje tistih zapovedi, katere imajo že zdavnej formalno veljavo za celo katoliško Cerkev? Cerkev jih je izdala zato, da varuje božjo službo „profaniranja“; toda ker se ne spolnujejo, se je počasi vgnjezdila v božje hrame neka posvetnost, katera vsled lastne spridenosti ne moremo skoraj več razločiti od cerkvenega duha. V ti zanemarjenosti smo vzrasli tudi mi in ravno zato se našim razvajenim ušesom v začetku nekako čudne dozdevajo prave cerkvene skladbe, kakor da bi bile iz ptuje zemlje k nam presajene, v resnici pa veje v njih duh sv. Cerkve, duh ponižne molitve in vzvišenega veselja. „Pokorščino Cerkvi!“ to bodi toraj tudi v tem obziru naše geslo. Potem bode konec vsemu nasprotovanju, potihnili bodo vsi prepiri in z veseljem bodemo gledali dozoreli sad vzajemne podpore.

Držimo se toraj strogo cerkvenih določil, potem gotovo ne bodemo zašli več s prave poti in blagoslovjen bode naš trud že zarad pokorščine, katero bodemo skazovali Cerkvi. Na svetu se velikokrat primeri, da razpade ali da samo životari to ali uno društvo. Najde se že nekje vzrok, da ni mogoče več skupno delovanje. To se lahko primeri tudi kakemu cecilijinemu društvu. Nemogoče pa je, da bi izmrla tudi ideja sama, zato ne, ker je prava, resnična in zastavljena na dosti trdni podlagi — sv. Cerkve.

J. Borovski.

Spremenljive pevske molitve pri sv. maši

ob nedeljah in zapovedanih praznikih l. 1884. (po direktoriji ljubljanske škofije.)

(Dalje.)

4. maja. Dom. III. p. Pasch. Varstvo sv. Jožefa, ženina B. D. M.
(*Patrocin. S. Joseph, Sponsi B. M. V.*), dup. 2. cl.

Introitus.

Adjutor et protector noster est Dóminus: in eo laetabitur cor nostrum, et in nômine sancto ejus sperávimus. Alleluja, alleluja.

Ps. Qui regis Israel, intende: qui ducis velut ovem Joseph. V. Gloria Patri. Ton. VII.

Pro Graduali.

Alleluja, alleluja. V. De qua cùnque tribulatióne clamáverint ad me, exaudiám eos: et ero protéctor eórum semper. Alleluja. V. Fac nos innócuam, Joseph, decúrrere vitam, sitque tuo semper tuta patrocinio. Alleluja.

Naš pomočnik in varuh je Gospod: v njem se bode veselilo srce naše, in v njegovo sveto ime smo upali. Alleluja, alleluja.

Ps. Ki vladaš Izrael, poslušaj: ki vodiš Jožefa kot ovco. V. Čast Očetu. Ton VII.

Offertorium.

Lauda Jerúsalem Dóminum: quóniam confortávit seras portárum tuárum: benedixit filiis tuis in te. Alleluja, alleluja.

Alleluja, alleluja. V. V katerikoli stiski bodo klicali k meni, uslišal jih bodem: in pokrovitelj jim bodem vedno. Alleluja. V. Daj nam, o Jožef brez škode hoditi v življenji, (ki) bodi vedno varno pod tvojim varstvom. Alleluja.

Hvali Jeruzalem Gospoda: kajti potrdil je zapahe tvojih vrat: oblagodaril je tvoje otroke v tebi. Alleluja, alleluja.

Communio.

Jacob autem génuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocáatur Christus. Alleluja, alleluja.

Jakob pa je rodil Jožef, moža Marije, od katere je rojen Jezus, ki se imenuje Kristus. Alleluja, alleluja.

*11. maja. Dom. IV. p. Pasch. Sv. Žiga, muč. (*S. Sigismundi, Mart.*) dup. in

18. maja. Dom. V. p. Pasch. Sv. Venancij, muč. (*S. Venantii, Mart.*) dup.

(Vse, kakor 27. aprila, praznik sv. Fidelis-a Sigmar., stran 35. in 36.)

22. maja. Vnebohod Gospodov (*Ascensionis Domini*), dup. 1. cl. cum. Oct.

Introitus.

Viri Galilaëi, quid admirámini aspi-cientes in coelum? alleluja: quemádmodum vidistis eum ascendéntem in coelum, ita vénet. Alleluja, alleluja.

Možje Galilejci, kaj se čudite gledajoč proti nebu? alleluja: kakor ste ga videli gredočega v nebo, ravno tako bode prišel. Alleluja, alleluja.

Ps. Omnes gentes, plaúdite mánibus: jubilate Deo in voce exultatiónis. V. Gloria Patri. Ton. VII.

Ps. Vsi narodi, ploskajte z rokami: ukajte Bogu z veselim glasom. V. Čast Očetu. Ton VII.

Pro Graduali.

Alleluja, alleluja. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubae, alleluja. V. Dóminus in Sina in sancto, ascéndens in altum captiúcam duxit captivi-tatem. Alleluja.

Alleluja, alleluja. Bog je šel gori z veselim glasom, in Gospod z glasom trombe, alleluja. V. Gospod na Sinaji, v svetišči, vzdignil se je v višavo, ter peljal vjete. Alleluja.

Offertorium.

Ascéndit Deus in jubilatióne et Dómi-nus in voce tubae. Alleluja.

Bog je šel gori z veselim glasom: in Gospod z glasom trombe. Alleluja.

Communio.

Psállite Dómino, qui ascéndit super coelos coelórum ad Oriéntem. Alleluja.

Prepevajte Gospodu, ki se pelje na nebu neba proti vzhodu. Alleluja.

25. maja. Dom. infr. Oct. Ascens., VI. p. Pasch. Sv. Gregorij VII., papež spoznov. (*S. Gregorii VII., Pp. C.*), dup.

Introitus.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dignitas in aetérnum. Alleluja, alleluja.

Sklenil je že njim Gospod zavezo miru, in glavarja ga je naredil: da mu ostane čast duhovenstva vekomaj. Alleluja, alleluja.

Ps. Meménto, Dómine, David, et omnis mansuetúdinis ejus. V. Gloria Patri. Ton. I.

Ps. Spominjam se, o Gospod, Davida in vse krotkosti njegove. V. Čast Očetu. Ton I.

Pro Graduali.

Alleluja, alleluja. V. Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchise-dech. Alleluja. V. Hic est sacérdos, quem coronávit Dóminus. Alleluja.

Alleluja, alleluja. V. Ti si duhoven vekomaj po redu Melkizedekovem. Alleluja. V. Ta je duhoven, katerega je venčal Gospod. Alleluja.

Offertorium.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortabit eum. Alleluja.

Našel sem Davida, hlapca svojega, sè svojim svetim oljem sem ga mazilil: roka moja mu bode pomagala, in moja rama ga bode potrjevala. Alleluja.

Communio.

Fidélis servus et prudens, quem consti-tuit Dóminus super famíliam suam: ut det illis in témporte trítici mensúram. Alleluja.

Zvesti in modri hlapec, katerega je postavil Gospod čez družino svojo: da jim daje ob času mero žita. Alleluja.

1. junija. Binkoštna nedelja (*Dom. Pentecostes*), dup. 1. cl. c. Oct. privil.

Introitus.

Spiritus Dómini replévit orbem terrárum, alleluja: et hoc quod cóntent ómnia, scíentiam habet vocis. Alleluja, alleluja, alleluja.

Duh Gospodov je napolnil zemlje krog, alleluja: in njemu, ki vse obsegá, je znan vsaki glas. Alleluja, alleluja, alleluja.

Ps. Exúrgat Deus, et dissipéntur ini-mici ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a facie ejus. V. Gloria Patri. Ton. VIII.

Ps. Vzdigne naj se Bog, in razkropé naj se sovražniki njegovi: in bežé naj spred njegovega obličja, kateri ga sovražijo. V. Čast Očetu. Ton VIII.

Pro Graduali.

Alleluja, alleluja. V. Emítte Spíritum tuum, et creabúnct: et renovábis fáciem terrae, alleluja. V. Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde.

Alleluja, alleluja. V. Pošlji duha svojega in vstvarjeni bodo: in obnovil bodeš obliče zemlji, alleluja. V. Pridi sveti Duh, napolni srca svojih vernih, in ogenj svoje ljubezni užgi v njih.

Sequentia.

Veni, sancte Spíritus, et emítte coélitus lucis tuae rádium.

Pridi sveti Duh, Vladar, — Pošlji svoje luči žar — Iz nebeskih visočin!

Veni pater paúperum, veni dator múnorum, veni lumen córdium.

Pridi Oče revežev — Darovalec vših darov, — Pridi ogenj svitli src!

*Consolátor óptime, dulcis hospes ánimae,
dulce refrigérium.*

*In labóre réquies, in aestu tempéries,
in fletu solátiu.*

*O lux beatissima, reple cordis íntima
tuórum fidélium.*

*Sine tuo núnime, nihil et in hómine,
nihil est innóxiu.*

*Lava quod est sórdidum, ríga quod est
áridum, sana quod est saúciu.*

*Flecte quod est rigidum, fove quod est
frígidum, rege quod est dévium.*

*Da tuis fidélibus, in te confidéntibus,
sacrum septenárium.*

*Da virtútis méritum, da salutis éxitum,
da perénne gaúdium. Amen. Alleluja.*

O Tolažnik naš krepák, — Dušam našim
gost, sladák, — O hladilo presladkó!

Vtruijenim počitek, mir, — Vročim mili
hlada vir, — Jokajočim Tolažnik!

Luč blišeča, blažena, — O napolni
jim srca, — kteri v Tebe ver'jejo!

Brez Božanstva Tvojega — Nič v človeku
ne veljá, — Nič v njem niž dobrega.

Ti izmij nečisto vse, — In opéri ma-
deže, — In ozdravi ranjeno!

Vse okorno priponi, — Kar je mrzlega
ogrej, — Vôdi, kar zgrešilo pot!

Daj jim, ki v Te ver'jejo, — Ki v Te
trdno upajo, — Sedem blaženih darov!

Čednosti zaslugo daj, — Sprejmi nas v
presrečni kraj, — V večnega veselja raj!
Amen. Alleluja.

Offertorium.

*Confirma hoc, Deus, quod operátus es
in nobis: a templo tuo, quod est in Jerú-
salem, tibi ófferent reges múnera. Alleluja.*

Communio.

*Factus est repénte de coelo sonus tam-
quam adveniéntis spíritus vehéméntis, ubi
erant sedéntes, alleluja: et repléti sunt
omnes Spíritu sancto, loquéntes magnália
Dei. Alleluja, alleluja.*

Potrdi to, o Bog, kar si storil med nami:
sè svetišča svojega, ki je v Jeruzalemu, ti
bodo kralji darove prinašali. Alleluja.

Vstal je nagloma z neba šum, kakor
prihajajočega silnega piša, kjer so sedeli,
alleluja: in napolnjeni so bili vsi sè svetim
Duhom, ko so govorili velika dela božja.
Alleluja, alleluja.

2. junija. Binkoštni ponedeljek (*Fer. II. Pentecostes*), dup. 1. cl.

Introitus.

*Cibávit eos ex ddípe fruménti, alleluja:
et de petra, melle saturávit eos. Alleluja,
alleluja. Ps. Exultáte Deo adjútóri nostro:
jubiláte Deo Jacob. V. Gloria Patri.
Ton. II.*

Zivil jih je z maščobo pšenice, alleluja,
in z medom iz skale jih je nasitoval. Alleluja,
alleluja. Ps. Radujte se Bogu pomočniku
našemu: ukajte Bogu Jakobovemu. V. Čast
Očetu. Ton II.

Pro Graduali.

*Alleluja, alleluja. V. Loquebántur
váriis lónguis Apóstoli magnália Dei, alle-
luja. V. Vení sancte Spíritus, reple tu-
órum corda fidélium: et tui amóris in eis
ignem accénde.*

Alleluja, alleluja. V. Govorili so apo-
stoli v mnogoterih jezicih velika dela božja,
alleluja. V. Pridi sveti Duh, napolni srca
svojih vernih: in vžgi v njih ogenj svoje
ljubezni.

Sequentia.

Veni sancte Spíritus etc., glej str. 42.

Pridi sveti Duh itd., glej str. 42.

Offertorium.

*Intónuit de coelo Dóminus, et Altissí-
mus dedit vocem suam: et apparuérunt
fontes aquárum. Alleluja.*

Gromel je z neba Gospod in Najvišji se
je oglašil: in prikazali so se studenci vodá.
Alleluja.

Communio.

*Spíritus sanctus docébit vos, alleluja:
quaecumque díxero vobis, alleluja, alleluja.*

Sveti Duh vas bode učil, alleluja, kar-
coli bodem vam govoril. Alleluja, alleluja.

(Dalje prihodnjič.)

D o p i s i .

— Iz Škofje Loke, 18. aprila. — Že v več listih „Cerkv. glasb.“ se je razovedala
želja, naj bi gosp. pevorodje večkrat (vsaj enkrat v letu) poročali v družbenem listu o

napredku svojih zborov. V zadnjem listu celo Vi, gosp. vrednik, zavračate „tisto napačno sramežljivost“, za katero se tako radi skrivajo gosp. pevci, od katerih leto in dan nič ne zvemo. Izgovarjajo se: „Čemu se bom bahal? Ljudje, če imajo ušesa in hočejo slišati, že lahko sodijo; sam pevovodja, ali sami pevci se vendar ne bomo hvalili pred svetom“. — Vsi taki izgovori so se že v „Cerkvenem glasbeniku“ na več načinov ovrgli; jaz jih ne budem ponavljal, le to bi pristavil iz lastne skušnje, da marsikateri pevovodja ne vé za primerne skladbe, ne primerne za svoj zbor, ne primerne za cerkveni čas. Glejte tū bi se pomagalo v taki zadregi, ko bi se iz več krajev brala poročila v „Cerkv. glasb.“ „Tukaj imajo mali zbor, ki ni še posebno izurjen, pa so to in to peli; tukaj si bom tudi jaz kaj izbral za svoje začetnike“, bi rekel marsikateri učitelj petja. „Tam so že bolj izurjeni pevci, so te praznike te in te pesni peli, tam bi se za me kaj dobilo“, bi rekel zopet drugi pevovodja i. t. d. Tako bi se zvedelo za primerne skladbe, da bi jih lahko po svoji potrebi ali sami pri doličnem skladatelju naročili, ali pa si jih od tam izposodili, kjer so brali v družbenem listu, da so se že na koru izpeljale.

Da mi pa kdo ne poreče, da jaz le dobre svete dajem, tedaj podam tukaj program ali pesni, ki so se pele veliki teden v mestni farni cerkvi sv. Jakoba.

Cvetno nedeljo ob 10. uri: A. Foerster-jeva „Missa in honorem s. Caeciliae“, brez orgel. Potem slovesni „Passio D. N. J. Chr.“, koralno; turba pa nekoliko za moški zbor od Bella čveteroglasno, drugo šesteroglasno za mešani zbor od Foerster-ja. Offertorium: „Convertere“, zložil Orl. Lassus, mešan zbor. Responzorije, čveteroglasno, vse brez orgel.

Veliki četrtek: „Missa in honorem s. Fidelis a Sigmaringa“, zložil Molitor, op. XII., in več drugih primernih pesen, posebno o. Ang. Hribar-jevih in od Sattner-ja.

Veliki petek zvečer ob 8. uri: A. Foerster: „Lamentacije“. Vittoria: „Improperia“. Scharbach: „Vexilla regis“ (moški zbor). Palaestrina: „Adoramus te“^{*)}. Rihar: „Žalostna je mati stala“. Händl: „Ecce quomodo moritur justus“. Janez IV.: „Crux fidelis“. Siren: „Stabat mater“ (moški zbor). Mozart: „Ave verum corpus“. Rihar: „Dominus Jesus“ (moški zbor). A. Foerster: „Očitanje“.

Tū je bil zbor nekoliko pomnožen, pelo je 19 pevcev, in sicer: 4 soprani, 3 alti, 5 tenorov in 7 basov.

Veliko saboto zjutraj: Haller-jeva maša za triglašni ženski zbor; Nikel „Offer-torium in Vesperae“ od Skuhersky-a. Pri vstajenji popoldan „Te Deum“ (moški zbor) od A. Foerster-ja.

Veliko nedeljo: P. Ang. Hribar: „Tantum ergo“; „Missa septima“ od Haller-ja, za mešani zbor (pela se je vsa brez orgel). Za graduale je bila namenjena in tudi dobro naučena Zangl-ova „Haec dies“ (moški zbor), ali ker je bilo zadnji trenutek zadržanih nekaj pevcev, vzel se je v naglici Weselack-ov „Confitebuntur“. Za Offertorium: A. Foerster: „Terra tremuit“. Popoldan slovesne „Vesperae“ od P. Ang. Hribar-ja in na koncu še „Regina coeli laetare“ od A. Foerster-ja.

Omeniti moram še, da se pri nas, če le mogoče, pojde večidel brez orgel, da imamo le čas naučiti se, ker pravijo poslušalci, da se veliko lepše sliši samo petje, kakor če ga orgle pokrivajo.

Obžalovali*) smo, da se je v Ljubljanski stolnici opustilo veličastno petje na veliki petek zvečer. Pri nas se je pelo od 8.—9. ure zvečer, in bila je skoraj cerkev polna ljudi, in ker pri nas ljudje niso še tako „moderno olikanii“, kot v stolici Slovenskej, upamo, da se bo drugo leto še ravno tako lahko ponavljalo, kakor do sedaj.

— **Z Dunaja**, 20. aprila. — Minule velikonočne praznike pokazal je tukajšnji cerkveno-glasbeni „Ambrosiusverein“ zopet enkrat, da ideja prave cerkvene glasbe tudi tū

*) Mi pa nič; k večemu to, da se niso vse Ljubljanske cerkve po stolnici ravnale. Marveč prijavimo tū mnogostransko misel, da bi bilo v Ljubljani prav dobro, z mrakom že shraniti presv. Rešnje Telo. S tem bi se odstranili oni zloglasni „rendez-vous-i“ ter ponočne „promenade“, ki nikakor niso Najsvetejšemu na čast, temuč v veliko nečast in pobožnemu ljudstvu v spodтиko. Vr.

prodira, dasi počasi, v širše kroge. Eden zadnjih Vaših listov prinesel je sicer žalostno poročilo, da je glasilo tukajšnjih „Ambrozijancev“ „St. Ambrosius-Blatt“ nehalo izhajati. Kaj je temu pravi vzrok, meni ptujev v Jeruzalemu — (v nekem smislu bi se res lahko tako rekalo) — ni znano. Manjkalo je menda listu naročnikov. Današnji svet se sam po sebi malo briga za strogo cerkvene namene. Če so pri tem še „luči pod mernikom“ in ne na svečniku — vlada tema; brez svitlobe, kakor znano, pa ni — življenja. To naj veljá v potrdilo besedi Vašega dopisnika v zadnjem listu „Cerkv. Glash.“, da ima biti prva skrb v razširjenje cecilijanske ideje duhovnikom in vlasti župnikom. To tudi posebno dobro opazujemo. Kjer so župniki vneti cecilijanci — se čuje po njihovih cerkvah pravo, spodbudno petje, n. pr. v votivni cerkvi, kjer si prošt Marschal veliko prizadeva, v cerkvi „am Hof“, sem in tje pri oo. jezuitih in kapucinih; pri oo. dominikanih skrbí za lepo petje vneti Cyril Wolf. Tako lahko rečemo, da se tudi tukaj, dasi „po polževu“, napreduje. To smo imeli priliko opazovati minuli veliki teden, vlasti v votivni cerkvi, kjer so velik del liturgičnega petja oskrbeli učenci društvene šole Ambrozijskega društva. Tako so peli cvetno nedeljo pri blagoslovjeni oljki koralno „Hosanna filio David“ in druge predpisane antifone in pri obhodu Otto Müller-jev štirglasni „Cum angelis“.

Veliki četrtek po jutranjicah (tukaj je imenujejo Pumpermette) pel je veči zbor Keller-jev „Benedictus“ in Allegri-jev „Miserere“, kateri so si pa po svoje prenarejali, kar je nekov kritik v znanem tukajšnjem dnevniku odločno grajal, in „Christus factus est“.

Veliki petek poslušal sem ravno tam lamentacije. Pel je je poseben kor — ne duhovniki — za altarjem, in sicer so se menjavali posamni glasovi sè „solo“ po tri vrstice in na to ves zbor. Reči moram, da mi je bila taka razdelitev jako všeč. Odstrani se enakomernost in priznano je povsod, da razlika — mika. Ob enem je pa to velika polajšava za pevce, katerim ni kaj lehko „in continuo“ peti celi „nokturn“.

Kdor je to sam skušal, mi bode rad pritrdir. „Soli“ so se tudi spremljali s harmonijem. — Veliki petek, si mislim, in godba v cerkvi! Čul sem isto tudi v drugi cerkvi, kjer je „regens chorus“ poznan dr. Böhm; a reklo se mi je, da je harmonijum rabiti tudi ta čas od cerkve izrečno*) dovoljeno. Prepovedane pa so orgle in drugi instrumenti.

Veliko soboto pri vstajenju peli so v votivni cerkvi Haller-jev „Te Deum“, Lotti-jeve „Regina coeli“ in Führer-jev „Tantum ergo“ v občno priznanje.

Ne morem si kaj, da ne bi še enkrat priporočil vsem, katerim je v cerkvi beseda, da obrnejo svojo pozornost tudi v to stroko svojega delovanja. Cerkveno petje in glasba je umetnost — cerkvena verska umetnost. Naj nekateri še tako kriče: umetnost in veda niste niti verski, niti inoverski — ste človeški; vselej ostane istina, da moramo ločiti umetnost in vedo versko ali protiversko, ali če hočete — protikrščansko. In gledé verske, cerkvene umetnosti velja: „Das eigentliche Prinzip, durch welches eine Kunst christlich-religiöse Kunst ist, liegt nicht in den Vorwürfen, denen sie ihre Thätigkeit widmet, sondern in der Übernatürlichkeit des Zweckes, für den sie arbeitet“, kar piše Jungmann S. J. v svoji novi „Aesthetik“, pag. 355. (Freiburg, Herder 1884 vel. 8°. XXXVI. in 950 str.) stane 7 gold. 20 kr., kako vredna. To pomisli goreči slovenski duhovnik in nikakor ne moreš biti več nasprotnik cecilijanstvu. V več spodbudo naj sledi še par stavkov iz omenjene knjige: „Alle gottesfürchtigen Christen ziehen die Musik Gregors des Grossen für den liturgischen Gebrauch dem mensurirten Gesange mit Recht vor“. (Benedikt XIV.) „Der polyphone Gesang im Geiste der römischen Schule“ hat freilich „die ausdrückliche Genehmigung der Kirche erlangt“, ist darum vollkommen zulässig (pag. 802 seqq.), „entweder haben Ambrosius und Gregor und alle Päpste, die nach ihm seine Melodien empfahlen und vorschrieben, das Wesen der Andacht und der religiösen Gefühle missverstanden, oder die weltlichen Tondichter der letzten anderthalbhundert Jahre haben dasselbe nicht aufgefasst“ (pag. 838.). Zato v čast Božjo na noge!

L.

*) Lepo prosimo, da poizveste dotedni dekret. Vr.

Razne reči.

— O petji velikega tedna in velikonočnih praznikov po ljubljanskih cerkvah omenimo samo toliko, da je bilo dobro, a brez posebnih novosti. Pri sv. Jakobu pela se je Veliko nedeljo Mozart-ova maša v G. Posamezni pevci, instrumenti in „ensemble“ bili so tako dobri; le škoda, da cerkveno-glasbena vrednost Mozart-ovih maš, zlasti iz njegove zgodnje dobe, često nij tolika, kakor sploh slava skladateljeva. — Posebno hvalo zaslužil si je zbor gg. bogoslovcev (v stolnici) s turbo pri pasijonu, s petjem Palestrininega in A. Foerster-jevega miserere, lamentacij in psalmov. Psalimi so bili tudi letos, kakor lani, pravilni in ne, kakor je pri nas splošna razvada, samovoljno izbrani. Antifon pa pri nas še nikdar nismo slišali lepše prepevati. Čast, komur čast!

— Občni (X.) zbor nemškega Cecilijinega društva je nastavljen na 5. in 6. avgusta v Mogunciji. Slovesni maši boste dve (Qual donna od Orlanda, in Missa sine nomine od Palestrine), en koncert v cerkvi, in zborovalo se bode trikrat.

— Lep dokaz navdušenosti in hvaležnosti za cecil. reč dali so amerikanski cecilijanci. J. Singenberger, ustanovitelj in duša amerikanskega Cec. društva, je vsled svojega vsestranskega delovanja nekoliko opešal, tako, da so mu zdravniki svetovali, naj gre okrepcat se v Evropo, svojo domovino. Ko so cecilijanci to čuli, takoj jih je 74 zložilo 680 doljarjev ter jih poslali svojemu ljubljencu za potne stroške z opazko, da to še nij vse, ampak le del darila, ki so mu ga namenili.

— Velikanu na orglab, J. Seb. Bach-u, postavljajo v Eisenach-u spominek, kateri se bode razkril dné 28. junija. Popoludne bodo v cerkvi sv. Jurija (protestantski, se vé da) na „oder“ spravili Bachovo H-mol mašo pod vodstvom slavnega berolinskega profesorja Joachima-a. Za 80 mož močni orkester in 350 pevcev bode treba posebnega odra.

— † Jakob Blied, učitelj glasbe in podpredsednik „Cec. društva“ v Brühl-u, umrl je, večkrat previden sè sv. zakramenti, dné 14. jan. t. l. Bil je rajnki jako nadarjen skladatelj in je v cerkv.-glasbeni stroki zlasti zadnja leta dobro slovel, ko se je bil poprijel strožjih pravil. Znana je njegova Missa in hon. s. Gertrudis, še bolj Missa in hon. B. M. V., — Missa in hon. S. Josephi, — Missa in hon. s. Elisabeth. Rajnki je spadal k onim skladateljem novejšega časa, kateri po dolgotrajnem boji in tavanji najboljše spoznavajo za cerkev skladati v cerkvenih tonovih načinu in tesno naslanjati se na koral. R. I. P.! — Na mesto rajnega J. Blied-a je poklican znani cerkveni skladatelj A. Wiltberger.

— Ne omenjali bi še enkrat občnega zpora gregorijanskega društva za Belgijo, ki je bil 25. avg. 1883 v Tournay, da nismo pred kratkim izvedeli njegovega glasbenega dela. Pri sv. maši, katero je služil prevzv. škof Du Rousseaux, pelo se je poleg Palestrinine „Missa papae Marcellii“ Credo iz Haller-jeve maše „Assumpta est“; in čuje! mesto gradula igral je stolni orglavec Bach-ov preludij in fugo v C-moll in mesto ofertorija Mendelssohn-ovo sonato v f-moll, konec maše pa Lemmens-ov Marche Pontificale. — To vse skup je podobno človeku z mitro na glavi, pod mitro allonge-lasuljo; na životu frak, na nogah pa kanoni z ostrogami.

— Album-a für Kirchenmusik, ki ga izdaja društvo sv. Ambrožija na Dunaji, izšli so zopet 3 zvezki; 2. zvezek hrani „Offertorium“ III. maše božičnega praznika za mešani zbor in orkester, zložil Th. König (velja 1 gl. 8 kr.); 3. zvezek ima a) Panis angelicus, b) Ad sacram cor Jesu, c) Ecce sacerdos, za mešani zbor, zl. G. E. Stehle (velja 96 kr.); 4. zvezek je prinesel „Graduale“ in „Offertorium“ (za praznike Matere božje) za mešani zbor in orkester, zl. C. Greith (velja 1 gl. 8 kr.).

Dopisnica vredništva lista: G. C. v B. Z ono skladbo, katera je Vam velikonočni ponedeljek tolikanj dopadala, Vam ne moremo postreči. Obrnite se do g. pevovodje. Naj le toliko povemo, da sicer prav lepe skladbe nij zložil Skuhersky na tekst: „Terra tremuit“, ampak Méhul (skladatelj opere „Jožef in njegovi bratje“, i. dr.) pod naslovom: „Am Geburtstage eines Landesfürsten“. Da se novi tekst sè starim in tudi sè skladbo ne vjema, sami lahko razvidite. Tudi ne gré „Terra tremuit“ za vsako nedeljo rabiti, enako, kakor za velikonočni ponedeljek ne. Ako jo pa hočete za prihodnjo Veliko noč imeti, najdete dva napeva v „Lauda Sion“, ki Vam je morda znana zbirka.

Pridana je listu 5. štev. prilog.

Odgovorni vrednik lista Janez Gnjezda. — Odgovorni vrednik glasb. priloge Anton Foerster.

Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska R. Milic.